

медичних послуг, що покриваються державою та встановлення платних медичних послуг на ті послуги, що не покриваються державою дозволить державі забезпечити громадян якісними послугами у сфері охорони здоров'я. В Україні раніше діяла модель бюджетної системи охорони здоров'я Семашка, де держава виділяла бюджетні кошти на заклади охорони здоров'я, однак через те, що фінансування постійно не вистачало громадяни змушені сплачувати неформальні платежі, як за лікування, так за медикаменти [2, ст. 9].

Однак після медичної реформи, було впроваджено модифіковану модель Беверіджа, відповідно до якої, безкоштовно державою був гарантований певний перелік послуг, за ті ж, що не входять до цього переліку, громадяни можуть доплатити додатково. І хоча наразі, на практиці цей механізм усе ще не запущений у повному обсязі, але запрацювавши, він може стати дієвим запобіжником корупційних практик у сфері охорони здоров'я.

Ми вважаємо, що важливим кроком у подоланні корупції у медицині є необхідним зміна схеми фінансування, суспільне перелаштування свідомості щодо неприйняття корупції, незалежна і ефективна побудова судової системи, прозорість і контрольованість коштів, які спрямовані на фінансування медицини.

Список використаних джерел

1. Корупція у сфері охорони здоров'я як загроза національним інтересам і безпеці України. URL: https://univd.edu.ua/general/publishing/konf/31_03_2017/pdf/17.pdf.

2. Можливості та перешкоди у реалізації платних послуг у державних закладах охорони здоров'я, як запобіжника корупції URL: <https://ekmair.ukma.edu.ua/server/api/core/bitstreams/60a69059-ef55-4794-b93f-6ddb5c1ff568/content>.

Мевша Аліна Володимирівна,
курсант ННІ № 1 Національної академії
внутрішніх справ

Науковий керівник:

Марков Михайло Миколайович,
професор кафедри оперативно-розшукової
діяльності Національної академії внутрішніх
справ, кандидат юридичних наук, доцент

ЗАХОДИ ОПЕРАТИВНИХ ПІДРОЗДІЛІВ, СПРЯМОВАНІ НА ПРОТИДІЮ КОРУПЦІЇ ПІД ЧАС ВОЄННОГО СТАНУ

Ступінь захисту, який кожна держава отримує від зовнішніх загроз, включаючи збройну агресію, безпосередньо залежить від внутрішньої стабільності держави, масштабів її національного апарату та ефективності її політичної влади на території. Саме корупція, як правило, є основною внутрішньою причиною політичної та економічної нестабільності. Вона має широкий вплив на всі

суспільства, оскільки підриває демократію та верховенство права, призводить до порушень прав людини, зниження якості життя, а також сприяє організованій злочинності, тероризму та іншим загрозам для безпеки людей, щоб процвітати.

Незважаючи на активізацію роботи правоохоронних органів України щодо протидії корупційній експансії, темпів зростання останньої зупинити не вдалося, що призвело до сприйняття України у світі як корумпованої держави з несприятливим інвестиційним кліматом, проникнення корупції у більшість відносин між населенням і владою, породження глибокої недовіри людей до спроможності держави забезпечити гарантовані Конституцією їхні права і свободи [1].

До основних заходів оперативних підрозділів, спрямованих на протидію корупції під час воєнного стану, варто віднести: 1) контроль за діяльністю органів державної влади та місцевого самоврядування. Оперативні підрозділи здійснюють контроль за діяльністю органів державної влади та місцевого самоврядування, за використанням державних коштів, розподілом гуманітарної допомоги, наданням адміністративних послуг; 2) розслідування корупційних злочинів. Оперативні підрозділи розслідують корупційні злочини, такі як, привласнення, розтрату або заволодіння бюджетними коштами, хабарництво, зловживання владою або службовим становищем; 3) профілактика корупції. Оперативні підрозділи проводять профілактичні заходи, спрямовані на запобігання корупції. Дані заходи включають проведення інформаційно-роз'яснювальної роботи серед населення, навчання працівників органів державної влади та місцевого самоврядування.

Воєнний стан в Україні створив нові умови для протидії корупції. З одного боку, воєнний стан спричинив значні руйнування інфраструктури, що може призвести до збільшення випадків корупції, пов'язаних з розподілом гуманітарної допомоги, використанням державних коштів на відновлення інфраструктури тощо. З іншого боку, воєнний стан також створює можливості для посилення протидії корупції, зокрема, шляхом запровадження нових правових норм і посилення контролю за діяльністю органів державної влади та місцевого самоврядування.

В умовах війни, є нагальна необхідність посилити боротьбу з корупцією шляхом внесення змін та доповнень до чинного законодавства, тим більше, що на Україну після перемоги очікує мільярдне фінансування від наших партнерів на відродження економіки та інфраструктури. А при слові «фінансування» у найгіршій частини держaparату з'являється нездоровий блиск в очах та нові офшорні рахунки. Антикорупційна система України і в мирний час була не надто ефективною, а під час війни у вітчизняних правоохоронних органів на корупціонерів взагалі не залишається вільних рук, бо усі переважно зайняті розслідуванням військових кримінальних правопорушень [2].

Таким чином, проект Закону про внесення змін до Кримінального кодексу України щодо посилення відповідальності за корупційні діяння під час дії воєнного стану [3] пропонує прирівняти до державної зради набуття особою, уповноваженою на виконання функцій держави або місцевого самоврядування, активів, вартість яких більше ніж на шість тисяч п'ятсот неоподатковуваних мінімумів доходів громадян перевищує її законні доходи, у період дії воєнного стану та протягом одного року після його припинення чи скасування.

На період дії правового режиму воєнного стану уповноважені підрозділи, які не залучені до виконання заходів з оборони держави, цивільного захисту, громадської безпеки і порядку, охорони прав, свобод і законних інтересів громадян, продовжують організовувати та здійснювати передбачені Законом заходи із запобігання та виявлення корупції з урахуванням режиму організації праці в установі та особливостей, встановлених Законом України «Про правовий режим воєнного стану» [4].

Отже, ефективний спосіб боротьби з корупцією в Україні в умовах воєнного стану продовжується, поряд із наявністю відповідної політичної волі необхідна реалізація комплексу норм, які регулюють порядок організації державних органів, а також відповідальність кожного органу за вчинення корупції.

Список використаних джерел

1. Комісаров О. Г., Кобзар О. Ф., Загальні засади формування антикорупційної політики. Реалізація державної антикорупційної політики в міжнародному вимірі: матеріали IV Міжнар. наук.-практ. конф. (Київ, 12 груд. 2019 р.) НАВС, 2019. Ч. 1. С. 106–107.

2. Пояснювальна записка до проекту Закону України «Про внесення змін до Кримінального кодексу України щодо посилення відповідальності за корупційні діяння під час дії воєнного стану» № 7348 від 04 трав. 2022 р. Верховна Рада України. URL: <https://itd.rada.gov.ua/billInfo/Bills/pubFile/1288573>.

3. Проект Закону про внесення змін до Кримінального кодексу України щодо посилення відповідальності за корупційні діяння під час дії воєнного стану No 7348 від 04 трав. 2022 р. Верховна Рада України. URL: <https://itd.rada.gov.ua/billInfo/Bills/Card/39559>.

4. Про правовий режим воєнного стану : Закон від 12 трав. 2015 р. № 389-VIII. Верховна Рада України. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/389-19#Text>.